

Իմքաղարկութիւնը բաց է ամէն ուր (բացի թո՛ւն օրերէլից) ժամը 9-ից
մինչև 2-ը: Յայտարարութիւններն ընդունում են առհաս լիզոններով
Յայտարարութիւնների բառին չկ., լեկլամների համար կրկնապատիկ

յարուցանում նրա առաջ: Մի քանի ամիս սրանից առաջ նա խառնուցեալ հետեալ միջնադէպի մէջ: Երեսուցեմում ապրում է Ռուստեմ-բէ անունով մի ծնրունի զօրապետ, որ մեծ հայրենասէր է համարուում, բայց ոչ լուրջ կրթութիւն ունի, ոչ ընդունակութիւններ: Մի անգամ նա երազում է թէ Ֆրանսիական կուսանոցներից մէկում պահուած են մի քանի թնդանոթի և ուսման, որոնք իւր թէ նշանակուած են թուրք իշխանութեան դէմ պայանութիւններ կատարելու համար: Այդ մասին հազորում են Գ. Պոլիս, և զօրքերն արդէն պատրաստ են լինում կուսանոցի վրայ գնալու, երբ մութնաթիֆը խառնում է զորքին և ազատում կայսերին, որոնք, ի հարկէ, դադարած անգամ չեն ունեցել թնդանոթների մասին: Այդ միջամտութիւնն էլ առիթ է դառնում մութնաթիֆ Երեսուցեմ հակառիկ արձակելու իւր պաշտօնից:

Ք Ր Ո Ն Ի Կ Ո Ն

Վիճակային արդիւնների նուազումն. — Լսում ենք, որ ս. էջմիածնի այս տարւոյ տարեկան ծախսը նշանակուած է եղել 130 հազար ռուբլի, իսկ եկամուտ սպասուում է հազիւ 110 հազար ռուբլի: հետաքրքիր է խմանալ, թէ որտեղից է լրացնուելու 20 հազար բացը, որ նախկին 10 հազարի հետ կանէ 30,000 ռուբլի: Ասում են, որ վիճակային արդիւնները նուազել են, բայց ոչ թէ ժողովրդի պատճառով, այլ կանոնաւորութեան պակասութեան պատճառով: Գան վարդապետ զօրծականեր, որոնք սինչ չեն դրկել դեռ, մինչդեռ երբ զօրծականները քահանայ էին, արդիւնքը գալիս է եղել աւելի կանոնաւոր կերպով: Ինչի չի հետեւում Սինոդը, ինչի չի լանտաւորում իւր գործերը:

Քանոնաւորական խնդիրն Ասիականում: Ասիականում մենք ստացանք հետեալ հետաքրքիր.

«Այսօր (նոյեմբ. 18-ին) տեղիս հասարակութիւնը տխրութեամբ և արտասուքներով ճանապարհեց Փանեանք քահանային: 185 թիսակաւներ զինեցին Սեդակեան արքեպիսկոպոսին խնդրելով, որ մի նոր, կրթուած քահանայ նշանակի, մինչև որ ընտրուի մի ուրիշ ցանկալին: Ներկայացուցինք՝ Ալեքսանդր, Բուրապեան, Տէրաթեան»:

Ռազմա-վերական ճանապարհ: «Գաւազ»-ին նոյեմբերի 18-ին Կորուց հետադրում են, որ ձիւն է գալիս, սաստիկ բուք է. դէպի «Լաւա» ճանապարհ չկայ: Կազմելի վրայ կէս արշին ձիւն է նշանակում: Ռուսիայի պոստը մնացել է ճանապարհին:

Երեսանի նախադասութիւն պ. Տիգրանատուգէնը մօտ օրերս, «Ն. Օ.»-ի ասելով

Գաւազ-դանի, Գաւազ-դանի:

Երբեք որ չի կանչի Սաքի մութը չի փախչի: Գաւազ-դանի, Գաւազ-դանի:

Այն նուազականները, որոնք մի ժամանակ Ռուսիայի շարքերի բարեկամն էին ճանաչուում, այժմ, փորձերը բռնած, կուշտ-կուշտ ծածագում էին նրա «օյին-բազումութիւնները» վրայ: Օգու փոխանակ սպանած ջուր էին խմացնում նրան, ձմերուկի կիւններ էին խրում բերանը և սև փողով վարձատրում: Ռուսիայում ոչ ոքի վրայ չէր զայրանում. ընդհակառակը, ով նրա զինքն լսում էր. նա նրան իսկոյն գլուխ էր առնում և շնորհակալ լինում նրանից: Կապույտներին յատուկ ժպիտը ոչ մի բով չէր հեռացնում դէմքից:

Յայտնի չէ, թէ քանի տարի է անցնում, Ռուսիայում մի օր մկներից իմանում է, որ նրա մտերմակների հակերը կրեղիտորներին մառաններում արդէն փթել ու փոշի են գառել: Այդ ցանկա-

ժամանակ է թիֆլիս պաշտօնական մի քանի գործերի պատճառով:

Բռնական կուսակցութիւն: Այն համալսարաններում, որոնք բռնական ուսման բաժանումներ ունեն մտադրութիւն կայ բռնական կուսակցութիւններում: Գործնական բռնական կուսակցութիւնը նպատակով Ուր որ հարկ լինի գրանց կից կրթացուին և կանոնաց համար էլ առանձին բաժանումներ, ի նկատի ունենալով այն հանգամանքը, որ շատ տեղ տղամարդ—բռնականներն ժողովուրդը չի ընդունում:

Յ. Ս. Մամաջանյանի գիտք. «Թիֆլիսի բնակիչ պ. Յ. Ս. Մամաջանյանը գտել է երկրագործական մի այնպիսի մեքենայ, որով միաժամանակ և հնձում է և յարկը հատկաներից բաժանում:

«Ն. Օ.»-ի ասելով փորձերը շատ յաջող հետեւանք են ունեցել և յայտարար, որ այդ մեքենան կրթեթեմային Գովկասի երկրագործների աշխատանքը:

Գործարարների պահանջ. Ռուսիայի քաղաքներից շատ քերն ունեն առանձին գործարարներ, իսկ դրանց բացակայութիւնը զգալի է առաւելագոյն այդ քաղաքների լրագրների հրատարակչների համար, որոնք և դիմել են այժմ ուր որ հարկն է խնդրելով իրենց քաղաքների համար առանձին գործարարներ:

Երկրորդան դատարաններ. Երկրորդ դատարաններն կից բացուելու են կրեղիտորայ դպրոց (տղամարդկանց համար) և երկրորդան պարագիտները շարժական երեք անգամ:

ՄԵԶ ԳՐՈՒՄ ԵՆ

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻՆ. — Արդէն յայտնի է թէ ինչ իրարանցում է գցել Ամերիկայի հասարակութեան մէջ քահանայական խնդիրը ամիսներից ի վեր: Այդ իրարանցումը և վերափոխումը աւելի սաստկացում էր թիֆլիսի թեմական տոգոյնորդի մի նոր կարգադրութեան պատճառով: Հոկտեմբերի 26-ին մեր առաջնորդը դիմել է տեղիս աստիկանութեանը պահանջելով, որ Փանեան քահանային հեռացնի և ծիսի հովութիւնը յանձնուի մի ինչ որ ձմաւոն նորընծային: Այդ առթիւ տեղիս հայ հասարակութիւնը չի մեղ է նորին զեհարկութեանը և յոյս ունի, որ նա գոհացում և մի ելք կըտայ այդ խառնակութիւններին:

ԹԵՆԻՍԻՆ. — Թեմական խոսակցութեան միակ առարկան վրաց մայր կեղեցուց կողպետին է: Մեղադրուում էր նոյն կեղեցու ժամաքը, որին և կալանաւորեցին, բայց շուտով արձակեցին: Մինչև օրս իսկական գողները չեն գտնուում: Ինչպէս երևում է գողները շտապել են և շատ թանկագին իրերի ձեռք չեն

լի լուրն առնում է թէ չէ, նոյն բազէին շուտով վզից դէն է գցում, ոսկիները հողի միջից դուրս է հանում, մի մեծ տուն է շինում և նրա մէջ փառաւոր խնդրանք պատրաստում այն առեւտրականների համար, որոնք նրան մի ժամանակ սպանած ջուր էին խմացնում: Ինչպէս անմիջապէս յետոյ նա «պատուաւոր աղա» է դառնում և պատկուծ մի հաստ ու գերուկ աղջկայ հետ: Այնուհետև նա սկսում է լաւ ուտել, լաւ խմել, լաւ էլ քնել: Նրա պեռները հետեւեալ տակնի հիւթալի դառնալով, ալ-կարմիր գունով են ներկուում: Ռուսական աղան կնիզից ծածուկ սկսում է գեղեցկատես հարձիք են օրսով, համոզելով նրանց, թէ գեղեցկութիւններն աղաներին դուրսնութիւն պատճառելու համար են միայն ստեղծուած: Երբ այդ «հարձակալի» տիպարն ունեցող եթեւային արարածները դէմքի վրայ որեւէ տարակուսանք էին արտայայտում, Ռուսական աղան իսկոյն բաց էր անում իւր

տունը. օր. վրաց թագաւորների ժամանակից մնացած ոսկու հաստ շերտով պատած աւետարանները անձեռնմխելի են, միայն մէկի վրայից աշխատել են ոսկու շերտը պոկել, բայց չէ յաջողուել: Այս դէպքը ցոյց է տալիս թէ սրբան թոյլ է հակադրութիւնը, որ միջնաբերդում, որտեղ ի միջի այլոց գտնուում են աղջկանց դպրոցը, գտնաւորներ, բանտը, գողները կարողանում են մայր եկեղեցու մասնը գտնել կոտորել, մի ժամ ներսը դուրսել և կորչել: Իսկայն սա առաջինը չէ, սորանից երկու տարի առաջ էլ ջաղաքի կենդանութիւն հայոց եկեղեցին կողպետեցին:

Առաջիկայ 1897 թուի համար բաժանորդագրութիւնը բացում լինելով, նոր քաժանորդ գրութիւնը կարող են «Նոր-Դար»-ը ստանալ առաջիկայ դեկտեմբերի 1-ից:

ԳՈՎԿԱՍԻ ՀԱՅՈՑ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԴԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎ:

Գլխակի, նոյեմ. 17 ին թիֆլիսի քաղաքային խորհրդի դահլիճում կայացաւ Գովկասի հայոց Բարեգործական ընկերութեան ընդհանուր ժողովը: Ժողովին նախագահում էր պ. Բ. Նուստարեանը, որը կանոնադրութեան համաձայն ներկայ եղող անդամների թիւը բաւարար գտնելով ժամը 8-ից 10 ըստ է պակաս ժողովը բացում համարեց: Նախ քան առաջուց յայտարարուած գործերի ընթացքի մասին ընդհանուր ժողովին քարտուղար պ. Ս. Մալխասեանը կարգադրեց նախընթաց ժողովների երկար ու ձիգ արձանագրութիւնը, որի ընթացքումից յետոյ նախագահը դիմեց ժողովականներին, արձանագրութեան մասին իրենց թեր ու դէմ կարծիքները յայտնելու:

Արտասանեանը առաջարկում է արձանագրութեան մէջ յիշուած իւր ճառի վերջին պարբերութիւնը եթէ կարելի է կրկնել, որովհետեւ իրեն թուում է թէ ճշտութեամբ չէ արձանագրուած: Քարտուղարը երկրորդ անգամ կարգում է Արտասանեանի ընթացքը առանձինը. վերջինս ոչինչ չեղաւորում չկատարելով հանգրուանում է:

— Նախագահ. Ուրիշ ոչ ոք բան չունի ասելու:

Լուսնութիւն. հետեւադէս և արձանագրութիւնը հաստատուում է:

— Ս. Մալխասեան. Արդէն արձանագրութեան մէջ առնուած էր որ «Արձագանք» լրագրը անցնելու ընդհանուր ժողովին հաշիւը դուրսաբերուած էր տպագրելու: Այդ ժամանակ էլ նա առանձին յօդուածով դիմեց Արձագանք թերթի խմբագրութեանը, բայց այդ միջոցով ճշմարտութիւնը չվերականգնուեց. ուստի

ոսկով լի քաղք և գեղեցկութիւնները քրքրեալ մատները ինչպէս ունեւի, նրա մէջ խրելով, ոսկիներ էր հանել տալիս և աղպիսով նրանց տարակուսանքը «հիմնովին» փարատում:

Ռուսական աղան այժմ բաւական ծեծաբոյլ է. բայց դեռ չէ դրկուել տակուսութիւնը: Ինչպէս առաջինը, այնպէս էլ այժմ նա իւր եղունգների տակից անտեսանելի թերթ է արձակում անընդհատ, նրանցով մարդկանց ճանձնելու նման կապկապում և ստրկացնում: Նա «մարդ» է կոչում միայն իւր նմաններին: «Նմաններին» հետ միայն այն ժամանակն է խոսում ու կեղծում, երբ սաստիկ վարպետում է լինում, այսպէս տուած, փառամոլութեան խիտով: Այդ դէպքում յաճախ նա մոռանում է ինքնիրան և այնպիսի քայլեր անում, որոնց համար ուրիշ ժամանակ չարած ծածուկ կըտար: Նոյնիսկ իրեն:

Նա այժմ հինգ հատ տմբուհի ուղիղ ներսնի, որոնք տղաներին իման

խնդրում են ընդհանուր ժողովից որոշել, որ այս արձանագրութիւնը ուղարկուի «Արձագանք» լրագրին տպելու համար, որով վերականգնած կըլինի թէ մեր և թէ նախկին ընդ. ժողովի շօշափումը պատիւը:

Վարդանան. Որովհետեւ այդ հարցը իւր հետաքրքրութիւնը կորցրել է, ուստի ես աւելորդ եմ համարում նորից արծաթել այս ժողովում:

Նախագահ. Բայց կարող է պատահել որ խմբագրութիւնը բարեփոխի չափազրէ հաշիւը:

Արտասան. Եթէ խմբագրութիւնը չի կատարել ժողովի որոշումը, այն ժամանակ կարող ենք ստիպել նրան ցնեղաբան կոմիտեի միջոցով:

Նախագահ. Այդպիսի միջոցների դիմելն ես անյարմար եմ համարում, սակայն այդ ժողովի գործն է:

Արտասան. Ուրիշ շատ հեշտ միջոց էլ կայ, մենք կարող ենք ապել մի ուրիշ թերթում:

Նախագահ. Բայց պէտք է իմանալ, պարտնեք, որ արձանագրութիւնները որպէս պարտնեք են տեղեկատուութիւն, հետեւագոյն այդ միջոցը բաւական է ճշմարտութիւնը երևան հանելու համար:

Արտասան. ճշմարտութիւնը վերականգնելու համար ամենալաւ միջոցն է լրագրում տպագրելու: Միայն ըստ իս բոլորովին աւելորդ է:

Մալխաս. Տեղեկագրի մէջ կրտսւր գրուի այդ ճիշտ է. իսկ պ. Արտասանեանի ասածի վերաբերեալ թէ ուրիշ լրագրում կարելի է տպագրել, պէտք է ասեմ որ ամեն լրագիր իւր ընթերցողներն ունի. այն ընթերցողները, որոնք մի լրագրի մէջ գտնուողը հաշիւն են կարգացել, պէտք է այդ նոյն լրագրի մէջ էլ կարգան իսկական հաշիւը, որ իմանան թէ առաջուց գրածը «...» է...

Նախագահ. Մասնաւոր ինչ կընշանակի (ընդհանուր ծիւղով):

Մալխաս. Ժողովի պատիւը վերականգնելու ամենահեշտ միջոցն այդ է և դրանով կարելի է դուրսանել այդպիսի լրագրներից, որ սխալ հաշիւ չապեն: Ուրիշ լրագիր պարտական է Արձագանքի իւր սկզբունքները լցնելու այդ նիւթով: Ինչքան ուղիղ, եթէ խմբագրութիւնը չի կատարել մեր որոշումը, այն ժամանակ ցնեղաբայի միջոցաւ կըտարակներ նրան:

Տիրանան. Իմ յիշողութիւնս թոյլ է, ես չեմ յիշում թէ ինչու են իրարանցում այս խոսակցութեան բուն պատճառը: Այս հարցի մասին ես կընդունեմ մի երկու խօսքով ինձ տեղեկութիւն տալ:

Նախագահ. առաջարկում է Մալխասեանին մի ամփոփ տեղեկութիւն տալ:

Մալխասեանը սկսում է կարճատեւ կերպով պատմել և ասում է, որ ժողովին հաշիւը տպուած էր աւելի մի «...» (ծիւղով) ձեռք:

Սիրուն են և շան նման հլու. հաղնում են միշտ մարուր օսւլայած լայն օձիքաւոր չապկներ և մեծ մարդկանց նման ծանր ու հանդարտ խօսում ու գործում: Նրանցից ամենամեծը արդէն տասն և հինգ տարեկան է: Ռուսական աղան դառնալով կարծածի նման հաստատապէս որոշել է արդէն, թէ նրա որդիկերանցի ամեն միջոց տպագրուած լինէ պէտք է դառնայ: Ամենամեծը Ն. Նախիջևանում քաղաքագլուխ պէտք է դառնայ. երկրորդը կամ ճարտարապետ պէտք է լինի նոյն քաղաքում, և կամ որեւէ հարուստ եկեղեցու երեսփոխան. իսկ եթէ հնար լինի, երկու պաշտօններն էլ պէտք է վարել, ի սէր ազգի: Երբեք պատճառ կապալանուում պէտք է լինի, որովհետեւ այժմուսինց իսկ սաստիկ հետաքրքրում է այդ մասնագիտութիւնը և փայլուն ապագայ խոստանում: չորրորդը՝ ս. էջմիածնի սինոդից պէտք է արտօնութիւն ձեռք բերի վաղապատկան կալուածները Անդրկովկասում որ-

նախագահ. Մասնաւոր բաւել փոխեցէ «Ժողովի առարկայ» բառով:

Արտասան. Անցքը տեղի է ունեցել և հետաքրքրութիւնից անցած է, սուս ես առաջարկում եմ քարտուղարի տաւածը բարեփոխի առանց հետեւանքի թողնել:

Տեղի է ունենում քարտուղարի և ժողովականների մի քանիսի մէջ սուր նկատելիւններ:

Նախագահ. Առհասարակ ընդ. ժողովը եթէ կամենում է վերջ դնել վիճարանութիւններին պէտք է ընդունէ այն սկզբունքը, որ մեր բոլոր արձանագրութիւնները տպագրուին լրագրներում: Բայց ես առաջարկում եմ միջոցը համաձայն կանգնելու: Ուրիշ են կանգնում միայն երեք հոգի:

Մալխասեան (Բարեկացած ինչում է քարտուղարին յատկացրած տեղից). Ես այսուհետ հրաժարում եմ քարտուղարութիւնից... այլա չեմ ցանկանում... իմ պատիւս շօշափուած է...

Նախագահ. և ժողովականներից ումանք բացակայում են պ. Մալխասեան... պ. Մալխասեան... մի անիւ և այլն:

Քալանթար. (Ինքնուր Մալխասեանին) հարցը դեռ չէ վերջացած, դուք իդուր էք բարեկանում:

Մալխասեան. Ինչպէս չէ. քաղաքիկոց և երեք հոգի ոտի կանգնեցին:

Արտասան. կրկին առաջարկում է քարտուղարի առաջարկութիւնը թողնել առանց հետեւանքի:

Տիրանան. Այժմ ես հասկանում եմ գործի միայն մի մասը: Իսկ ամբողջութիւնը ինձ համար կրկին մտելն է, խնդրում եմ բացատրեցէ:

Գրկին տեղի է ունենում վիճարանութիւնը, որը ընդհատուած է Արտասանեանից հետեալ բանաձեռով թէ «Ժողովը որտեղ Արձագանքին յանձնելու արձանագրութեան տպագրութիւնը, եթէ չապաքրի ստիպել ցնեղաբայի միջոցաւ: Այդ բանաձեռը քաղաքագլուխ առաջարկուեց. ներկայ եղողներից ինչքան ձեռնդրահ մնացին և չորսը ձայն չտուին:

Նախագահ. Ես կարծում եմ, որ պ. Մալխասեանը հրաժարական չի տալ: (Ընդհանուր ծիւղով). (Մալխասեանը կրկին նստում է իւր տեղը): Այս անտեղի երկար ու ձիգ տարաձայնութիւնը վերանայուց յետոյ, սկսեց բուն պարագիտները, նշանակուած գործերի քննութիւնը:

Առաջարկուեց Ցիլիմովի. Հին-Նախիջևանի, Կարսի և Արմաւիրի նախահաշիւներն ու յուշերուածական նախահաշիւները, որոնք և առանց վիճարանութիւնների հաստատուեցին:

Այնուհետև կարդացուեց ընկերու-

գոց-որդի մարքագլուխը... մինչև եթէ պարտ ու կէս. իսկ հիշեցորդը որդու համար, որին Ռուսական աղան առհասարակ «մոռնադիւ» է անդառնում, պէտք է դիմէ ուր հարկն է, «սկզբունքով» տայ ու «ֆիլման» ստանայ, որով այդ «մոռնադիւ» ցմահ հարկահան պէտք է նշանակուի: Խոջիվանքի մեռնիկը վրայ, Ռուսական աղան յատկապէս այդ պաշտօնն է ուզում ճանկել իւր սիրելի «մոռնադիւ» համար, որովհետեւ համահոգ փրկութեան համար լաւ կըլինի, համար իսկոյն գործ է, չունքի մեռնիկը չեն խօսում, «հաշիւ» հաշիւ քաղաքագլուխ չեն տառում... համ էլ... հա, հա, հա... Ռուսական աղան ընտանիքի համար գերեզմանները մոլորակալիւններ:

Այ, երբ արդեօք այդ թայմ ոյժերը պէտք է սկսեն գործել, որպէսզի մեր հասարակական գործերը մի փութ կարգի ընկնեն...

Յ. Գուրախեան:

ունեցող հիմնարկութիւններէ մէջ,
չտա տեղ, միշտ նախապէս դրա հաս-
յառակցանում են մի յատուկ գումար ս-
տեակի գէպքերից պայտած պակաս-
ող լրացնելու համար: Այ մի տեղ և
մի ժամանակ այդ տեսակի գիպու-
ները խօսակցութեան առարկայ
դառնում, նոյն իսկ և մեր ընկերութիւն
մէջ:

2) «Այնուհետև քննութիւն տեղի
նեցաւ տնցեալ տարիի ամսին, որ ն-
թիւնը յայտնուեցաւ: Նախ պի-
տանում, որ այդ թիւրութեան առ-
կան, որի մասին լրատուն խոսի-
թեամբ լռել է, կազմում է մի կար-
գութ 18827 հատ կարոնների մէջ: Թիւ-
թեան համաճան էլ հաշուապահա-
կութիւն է որի պատճառը հաշուապահ-
ի ոչ թէ ես՝ գանձապահս:

3) «Իսկ վերջերս, հոկտ. 21-ին յայ-
տնեց, որ առձեռն դրամ է պակաս-
գանձարանում: Բարեխիղճ լրատու-
նեցաւ թիւրութիւնը պաշտպանելու նպ-
տակով, լռել է այդ առձեռն գրա-
պակասողի քանակութեան և պակ-
սող յոյս հանելու առաջնորդող հ-
գամանքների մասին: Ինձ, գանձա-
կան մօտ, որին ընկերութիւնը հա-
տացել է իւր մի քանի միլլիոն թուր-
քահայեանութեան գործը, յայտնու-
եցաւ ստորոջ 23 թուրքի և ահա ի-
նչ պարագաներով:

Ընկերութեան հրահանգի 57 և
յօդ. հիման վրայ, գանձաբանը ու-
նայն օր քննութեան և ստուգութեան
նիւթներում վարչութեան անդամներ
մէկի կողմից և վարչութեան ներկայ-
ութեամբ փակում է թէ գանձապահ-
ութիւն վարչութեան անդամի մօտ պ-
հաւող յառախնեցով: Այս ձեռնարկ-
ութիւնը կտաքազուած էր ամենայն իր-
աւութեամբ վարչութեան նախագահ-
(որին ոչ որ չի կարող մեղադրել,
ինձ հետ բարեկան) ձեռքով, ն-
իսկ վերաբերել յանձնարարի հոգի-
բերի 21 ին կատարած քննութիւն
անմիջապէս առաջ: Ինչպէս և երբ
յայտնուեցաւ գանձաբանի պակասողը, մի-
ջամայն մնում է անբացատրելի, բո-
ւոր վարչութեան նախագահի յանձն-
արարութիւնը: Եւ որ գանձաբանում նրա հ-
շուով մօտ երբեք տարի էլ աշխ էր:

Միանգամայն թուր է լալ պարագ-
ութեան համար շատերը անլին, ի-
հոկտեմբերի 29 ին քննիչ յանձնարար-
ները քննութիւն էր նշանակել աստ-
ղելու համար թէ արդեօք պակաս-
ները լրացած են թէ ոչ: Այդ տես-
պահման չէր կարող լինել, քանի
սահմանում է, ինչպէս և վերին ա-
յնիւր, գանձաբանի ամենօրեայ քնն-
ութիւն:

Քննիչ յանձնարարութիւն այդ օրու-
նեցաւ պարագութեան նպատակն էր ստու-
գել իմ բացակայութեան ժամանակ
երկու ամիս արձակուրդ էի առել,
գործատու և սեպտեմբեր ամիսներին) ի-
նքեցութեան գանձաբանը մտած կար-
նների թիւը: Ստուգելուց յետոյ պի-
տանում էին ինձ հաշուած կարոննե-
րուած ծրարով, ընկերութեան կ-
նախագահութեան հիման վրայ, իմ պ-
տակարարութեանը թողնելով, կնի-
քների և թէ ծրարը մէջ գանձող կ-
րոնների տեղադրութեան անվանա պ-
պահութեան հոգով:

Այդ քննութեան ժամանակ պի-
տեղայ գանձելին ընկերութեան վ-
արչութեան և վերահսկող մասնաժող-
պանութիւնից 7 հոգի, քննիչ յանձն-
արարութիւնը անդամները և ֆինանսներ-
ի տնտեսութեան ներկայացուցիչը, —
մարդ, վարչութեան կողմից հրահարու-
եցով երդուեալ էլ համարեալ — բ-
գումմը 13 մարդ ձիւտ է, որ եզրու-
հանց ոկզբում» եւր ֆինանսների մ-
նտեսութեան ներկայացուցիչը առ-
ջարկեց թուր ներկայ գանձողներ
մասնակցել եզրու շուտ վերջացնել

